

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

2005

Julkaistu Helsingissä 23 päivänä marraskuuta 2005

N:o 894—901

SISÄLLYS

N:o		Sivu
894	Laki Eurooppapatenttien myöntämisestä tehdyn yleissopimuksen uudistamiskirjan lainsäädännön alaan kuuluvien määräysten voimaansaattamisesta	4305
895	Laki patenttilakisopimuksen lainsäädännön alaan kuuluvien määräysten voimaansaattamisesta .	4306
896	Laki patenttilain muuttamisesta	4307
897	Valtioneuvoston asetus Ahvenanmaan maakunnassa oleville kunnille maataloustuen jako- ja valvontatehtävien hoitamisesta vuodelta 2004 suoritettavista korvauksista	4315
898	Valtioneuvoston asetus vuodelta 2005 maksettavasta Etelä-Suomen kansallisesta tuesta annetun valtioneuvoston asetuksen 5 §:n muuttamisesta	4316
899	Valtioneuvoston asetus vuodelta 2005 maksettavasta pohjoisesta tuesta annetun valtioneuvoston asetuksen 13 §:n muuttamisesta	4317
900	Valtioneuvoston asetus vuodelta 2005 maksettavasta luonnonhaittakorvauksen kansallisesta lisäosasta annetun valtioneuvoston asetuksen 3 §:n muuttamisesta	4319
901	Sisäasiainministeriön asetus paloilmoittimien hankinnasta, asennuksesta, käyttöönotosta, huollosta ja tarkastuksesta annetun sisäasiainministeriön määräyksen voimassaolon jatkamisesta ..	4320

N:o 894

Laki

Eurooppapatenttien myöntämisestä tehdyn yleissopimuksen uudistamiskirjan lainsäädännön alaan kuuluvien määräysten voimaansaattamisesta

Annettu Helsingissä 18 päivänä marraskuuta 2005

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §
Münchenissä 29 päivänä marraskuuta 2000 hyväksytyin Eurooppapatenttien myöntämisestä tehdyn yleissopimuksen uudistamiskirjan lainsäädännön alaan kuuluvat määräykset ovat lakina voimassa sellaisina kuin Suomi on niihin sitoutunut.

2 §
Tämän lain voimaantulosta säädetään tasavallan presidentin asetuksella.

Helsingissä 18 päivänä marraskuuta 2005

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Kauppa- ja teollisuusministeri Mauri Pekkarinen

HE 92/2005
TaVM 14/2005
EV 115/2005

N:o 895

Laki

patenttilakisopimuksen lainsäädännön alaan kuuluvien määräysten voimaansaattamisesta

Annettu Helsingissä 18 päivänä marraskuuta 2005

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §
Genevessä 1 päivänä kesäkuuta 2000 hyväksytyt patenttilakisopimuksen lainsäädännön alaan kuuluvat määräykset ovat lakina voimassa sellaisina kuin Suomi on niihin sitoutunut.

2 §
Tämän lain voimaantulosta säädetään tasavallan presidentin asetuksella.

Helsingissä 18 päivänä marraskuuta 2005

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Kauppa- ja teollisuusministeri *Mauri Pekkarinen*

N:o 896

Laki**patenttilain muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 18 päivänä marraskuuta 2005

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

kumotaan 15 päivänä joulukuuta 1967 annetun patenttilain (550/1967) 27 §:n 2 momentti, sellaisena kuin se on laissa 243/1997,

muutetaan 1 §:n 1 momentti, 2 §:n 1 ja 2 momentti, 6 §:n 1 momentti, 24 §:n 3 momentti, 27 §:n 1 momentti, 29 ja 35 §, 36 §:n 2 momentti, 38 §:n 1 ja 3 momentti, 41 §:n 2 momentti, 7 luvun otsikko, 52 §:n 3 momentti, 53 §:n 1 momentti, 54 §:n 1 momentti, 55 §, 60 §:n 2 momentti, 65 §:n 1 momentin 2 kohta, 70 l §:n 2 momentti, 70 m §, 70 n §:n 2 momentti, 70 s §:n 2 momentti sekä 71 a, 72 ja 74 §,

sellaisina kuin niistä ovat 1 §:n 1 momentti laissa 650/2000, 2 §:n 1 momentti, 29 §, 38 §:n 1 ja 3 momentti, 52 §:n 3 momentti, 53 §:n 1 momentti ja 55 § laissa 407/1980, 2 §:n 2 momentti laissa 801/1991, 6 §:n 1 momentti, 65 §:n 1 momentin 2 kohta, 70 l §:n 2 momentti, 70 m §, 70 n §:n 2 momentti ja 70 s §:n 2 momentti laissa 1695/1995, 24 §:n 3 momentti, 27 §:n 1 momentti, 35 §, 36 §:n 2 momentti, 60 §:n 2 momentti ja 72 § laissa 243/1997, 41 §:n 2 momentti laissa 387/1985, 71 a § mainituissa laeissa 387/1985 ja 1695/1995 sekä 74 § osaksi mainituissa laeissa 407/1980 ja 243/1997, sekä

lisätään 2 §:ään, sellaisena kuin se on mainituissa laeissa 407/1980 ja 801/1991, uusi 5 momentti, jolloin nykyinen 5 momentti siirtyy 6 momentiksi, lakiin uusi 8 b ja 8 c §, 52 §:ään, sellaisena kuin se on mainituissa laeissa 407/1980 ja 650/2000, uusi 2 momentti, jolloin nykyinen 2 momentti, muutettu 3 momentti ja nykyinen 4 momentti siirtyvät 3—5 momentiksi sekä lakiin uusi 53 a—53 f, 70 t ja 70 u §, seuraavasti:

1 §

Joka on tehnyt mihin tekniikan alaan tahansa liittyvän keksinnön, jota voidaan käyttää teollisesti, tai se, jolle keksijän oikeus on siirtynyt, voi hakemuksesta saada patentin keksintöön ja siten yksinoikeuden sen ammattimaiseen hyödyntämiseen sen mukaan kuin tässä laissa säädetään.

2 §

Patentti myönnetään ainoastaan keksintöön, joka on uusi siihen verrattuna, mikä on tullut tunnetuksi ennen patenttihakemuksen tekemispäivää, ja lisäksi olennaisesti eroaa siitä.

Tunnetuksi katsotaan kaikki, mikä on tullut julkiseksi, joko kirjoituksen tai esitelmän välityksellä, hyväksikäyttämällä tai muulla

tavalla. Myös ennen patenttihakemuksen tekemispäivää tässä maassa tehdyn patenttihakemuksen sisältö katsotaan tunnetuksi, jos mainittu hakemus 22 §:n säännösten mukaisesti tulee julkiseksi. Samoin ennen patenttihakemuksen tekemispäivää tässä maassa tehdyn hyödyllisyysmallihakemuksen sisältö katsotaan tunnetuksi, jos mainittu hakemus hyödyllisyysmallioikeudesta annetun lain (800/1991) 18 §:n mukaisesti tulee julkiseksi. Edellä 1 momentissa olevaa säännöstä, jonka mukaan keksinnön tulee olennaisesti erota siitä, mikä on tullut tunnetuksi ennen patenttihakemuksen tekemispäivää, ei sovelleta tällaisen patentti- tai hyödyllisyysmallihakemuksen sisällön suhteen.

Edellä 1 momentissa oleva säännös, jonka mukaan keksinnön tulee olla uusi, ei myöskään estä myöntämästä patenttia tunnettuun, tietyssä 1 §:n 3 momentissa tarkoitetussa menetelmässä käytettävään aineeseen tai seokseen, jos aineen tai seoksen käyttö ei ole tunnettu tässä tietyssä menetelmässä.

6 §

Patenttihakemus, jonka tarkoittama keksintö on patenttihakemuksen tekemispäivää edeltävän kahdentoista kuukauden aikana esitetty Suomessa myönnettävää patenttia tai hyödyllisyysmallioikeutta koskevassa hakemuksessa taikka teollisoikeuden suojelemista koskevaan Pariisin yleissopimukseen (SopS 36/1970 ja 43/1975) taikka Maailman kaupparjärjestön perustamissopimukseen (SopS 5/1995) liittyneessä toisessa valtiossa tai toisella alueella tehdyssä patenttia, keksijäntodistusta tai hyödyllisyysmallisuoja koskevassa hakemuksessa, on katsottava 2 §:n 1, 2, 4 ja 5 momenttia sekä 4 §:ää sovellettaessa tehdyksi samanaikaisesti aikaisemman hakemuksen kanssa, jos hakija sitä pyytää. Tällainen etuoikeus voidaan saada myös sellaisesta aikaisemmasta suojahakemuksesta, joka ei tarkoita edellä mainittuihin sopimuksiin liittynyttä valtiota tai aluetta, jos siellä, missä aikaisempi hakemus on tehty, myönnetään suomalaisesta hakemuksesta vastaava etuoikeus ja jos siellä voimassa oleva lainsäädäntö on pääosin yhdenmukainen edellä mainittujen sopimusten kanssa.

8 b §

Patenttiviranomainen antaa tekemispäivän patenttihakemukselle, jos:

1) hakemuksesta ilmenee, että se on patenttihakemus;

2) hakemuksessa on tiedot hakijasta tai viranomainen voi tavoittaa hänet; ja

3) hakemuksen yhteydessä annetut asiakirjat sisältävät sellaista, mikä on katsottava selitykseksi tai piirustukseksi, tai hakemuksessa on viittaus aikaisemmin tehtyyn patentti- tai hyödyllisyysmallihakemukseen ja hakija on antanut tiedot patentti- tai hyödyllisyysmallihakemuksen tekemispäivästä, hakemusnumerosta sekä patenttiviranomaisesta, jolle hakemus on tehty.

Jos hakija ei ole noudattanut 1 momentin säännöksiä tekemispäivän saamiseksi, annetaan hakijalle kehoitus korjata puutteet patenttiviranomaisen antamassa määräajassa. Jos hakija ei ole korjannut puutteita määräajassa tai hakijaa ei ole voitu tavoittaa kahden kuukauden kuluessa hakemuksen saapumis- päivästä, ei hakemusta katsota tehdyksi.

Jos hakija on korjannut 2 momentissa annetussa määräajassa kaikki hakemuksessa olleet puutteet tekemispäivän saamiseksi, tulee tekemispäiväksi se päivä, jolloin kaikki puutteet on korjattu.

8 c §

Jos hakemus, joka on tehty 8 b §:n mukaisesti, on puutteellinen ja patenttiviranomainen havaitsee, että hakemuksen selityksestä tai piirustuksista puuttuu osa tai osia, joihin selityksessä tai patenttivaatimuksissa viitataan, annetaan hakijalle kehoitus täydentää hakemustaan patenttiviranomaisen antamassa määräajassa. Jos puuttuvat osat toimitetaan annetussa määräajassa, tulee tekemispäiväksi se päivä, jolloin kaikki puutteet on korjattu, jollei 2 ja 3 momentista muuta johdu.

Jos 1 momentin mukaiset jälkeinpäin toimitetut osat peruutetaan yhden kuukauden kuluessa siitä, kun ne on toimitettu, tulee tekemispäiväksi alkuperäinen tekemispäivä.

Jos puuttuvat osat toimitetaan 1 momentin mukaisesti ja aikaisemmasta hakemuksesta pyydetään etuoikeutta ja siitä ilmenevät puuttuvat osat kokonaisuudessaan, tulee tekemispäiväksi alkuperäinen tekemispäivä, jos hakija sitä pyytää ja toimittaa jäljennöksen

etuoikeuden perustana olevasta hakemuksesta
1 momentin mukaisessa määräajassa.

24 §

Patenttivilanomainen voi, jos siihen on erityisiä syitä, ottaa väitteen huomioon, vaikka patentti on rauennut tai raukeaa 51 §:n mukaisesti tai vaikka väite peruutetaan. Jos väitteentekijä peruuttaa väitteensä, ei hän voi hakea muutosta patenttivilanomaisen tekemään päätökseen. Patenttivilanomaisen tulee ottaa väiteaikana tehty väite huomioon, vaikka patenttia on ennen väitteen tekemistä rajoitettu lainvoimaisella päätöksellä.

27 §

Muutosta 26 §:ssä tarkoitetuissa tapauksissa haetaan valittamalla Patentti- ja rekisterihallituksen valituslautakunnalta. Valitusmenettelystä ja asian käsittelystä valituslautakunnassa säädetään erikseen.

29 §

Kansainvälisellä patenttihakemuksella, jolle vastaanottava viranomainen on vahvistanut kansainvälisen tekemispäivän, on tässä maassa sama vaikutus kuin sanottuna päivänä tehdyllä suomalaisella patenttihakemuksella. Mitä 2 §:n 2 momentin toisessa virkkeessä säädetään, koskee kansainvälistä hakemusta vain, jos hakemusta on jatkettu 31 §:n mukaisesti.

35 §

Patenttivilanomainen ei saa ilman hakijan suostumusta julkaista kansainvälistä patenttihakemusta painettuna tai vastaavalla tavalla eikä myöntää tällaisen patenttihakemuksen kohteena olevaan keksintöön patenttia ennen kuin Maailman henkisen omaisuuden järjestön kansainvälinen toimisto on julkaissut hakemuksen tai 20 kuukautta on kulunut kansainvälisestä tekemispäivästä tai, jos etuoikeutta on pyydetty, siitä päivästä, josta etuoikeutta pyydetään.

36 §

Hakija voi hakea muutosta 1 momentissa tarkoitettuun päätökseen, jossa patenttivilanomainen on katsonut, että patenttihakemus käsittää toisistaan riippumattomia keksintöjä. Tällöin on soveltuvin osin noudatettava, mitä 27 §:n 1 momentissa säädetään.

38 §

Jos vastaanottava viranomainen on kieltäytynyt antamasta kansainväliselle patenttihakemukselle kansainvälistä tekemispäivää taikka julistanut, että hakemus on katsottava peruutetuksi tai että vaatimus, jonka mukaan hakemus käsittää Suomen, on katsottava peruutetuksi, on patenttivilanomaisen hakijan pyynnöstä tutkittava, onko tämä päätös ollut oikea. Sama koskee kansainvälisen toimiston ratkaisua, jonka mukaan hakemus on katsottava peruutetuksi.

Jos patenttivilanomainen katsoo, että vastaanottavan viranomaisen tai kansainvälisen toimiston päätös ei ole ollut oikea, on patenttivilanomaisen käsiteltävä hakemus 2 luvun mukaisesti. Jos vastaanottava viranomainen ei ole vahvistanut kansainvälistä tekemispäivää, hakemus on katsottava tehdyksi sinä päivänä, joka patenttivilanomaisen mielestä olisi pitänyt vahvistaa kansainväliseksi tekemispäiväksi. Jos patenttihakemus täyttää patenttilyhteistyösopimuksen sekä sen sovellutussääntöjen hakemuksen muotoa ja sisältöä koskevat vaatimukset, se on näiltä osin hyväksyttävä.

41 §

Lain 11 §:n mukaisesta myöhemmästä hakemuksesta suoritettavat vuosimaksut maksuvuodelta, joka on alkanut ennen myöhemmän hakemuksen saapumispäivää tai joka alkaa kahden kuukauden kuluessa saapumispäivästä, eräännyvät vasta saapumispäivää seuraavan toisen kuukauden viimeisenä päivänä. Niin ikään eräännyvät kansainvälisestä patenttihakemuksesta suoritettavat vuosimaksut vasta sen kuukauden viimeisenä päivänä, joka on kahden kuukauden kuluttua päivästä,

jolloin hakemusta on 31 §:n mukaisesti jätetty tai hakemus on 38 §:n mukaisesti otettu käsiteltäväksi, jos kysymyksessä oleva maksuvuosi on alkanut ennen viimeksi mainittua päivää tai alkaa kahden kuukauden kuluessa siitä.

7 luku

Patentin rajoittaminen ja lakkaaminen

52 §

Patentin mitättömäksi julistamista koskevan kanteen käsittelyn yhteydessä patentinhaltija voi pyytää tuomioistuinta rajoittamaan patenttia muutettujen patenttivaatimusten mukaisesti. Rajoittamista koskeva pyyntö on tehtävä ennen asian siirtämistä pääkäsittelyyn. Jos rajoittamista koskeva pyyntö tehdään, sitä koskeva kysymys on ratkaistava erikseen ennen patentin mitättömäksi julistamista koskevan asian käsittelyn jatkamista. Rajoittamisen on täytettävä 53 b §:n mukaiset edellytykset. Jos tuomioistuin hyväksyy rajoittamispyynnön, näin rajoitettu patentti on jatkokäsittelyn perustana. Muutosta rajoittamispyyntöä koskevaan päätökseen voi hakea vasta patentin mitättömäksi julistamista koskevan kanteen johdosta annetun tuomion yhteydessä.

Lukuun ottamatta 5 momentissa tarkoitettua tapausta kannetta voi ajaa jokainen, jolle patentista on haittaa tai, jos yleisen edun katsotaan sitä vaativan, viranomainen, josta säädetään valtioneuvoston asetuksella.

53 §

Jos patentti on myönnetty muulle kuin 1 §:n mukaan siihen oikeutetulle, tuomioistuimen on patenttiin oikeutetun kanteesta siirrettävä patentti hänelle. Kanteen vireillepanoajan osalta on noudatettava, mitä 52 §:n 5 momentissa säädetään.

53 a §

Patentinhaltija voi hakea patentin rajoittamista tekemällä siitä kirjallisen pyynnön

patenttiviranomaiselle. Rajoittamista koskevaan pyyntöön tulee sisältyä:

- 1) patentinhaltijan nimi ja osoite;
- 2) patentin rekisterinumero;
- 3) rajoitetut patenttivaatimukset sekä selitys ja piirustukset, jos niitä on muutettu;
- 4) jos patentinhaltijaa edustaa asiamies, tämän nimi, kotipaikka ja osoite; sekä
- 5) käsittelymaksu.

Jos 1 momentissa olevia säännöksiä ei noudateta, patenttiviranomainen antaa hakijalle kehotuksen korjata puutteet määräajan kuluessa. Jos kehotusta ei noudateta patenttiviranomaisen antamassa määräajassa, pyyntö hylätään. Hakijalla on oikeus hakea muutosta tällaiseen päätökseen.

Jos patenttia koskeva väite käsittely on kesken tai tuomioistuimessa on vireillä 52 §:n mukainen mitätöntikanne, pyyntöä ei oteta tutkittavaksi. Hakijalle palautetaan tällöin hänen suorittamansa käsittelymaksu.

Jos patenttia vastaan tehdään väite tai nostetaan kanne patentin julistamisesta mitättömäksi sen jälkeen, kun rajoittamista on pyydetty, mutta ennen kuin rajoittamista koskeva päätös tulee lainvoimaiseksi, rajoittamismenettely lopetetaan.

53 b §

Patentin rajoittamispyynnön hyväksymisen edellytyksenä patenttiviranomaisessa tai tuomioistuimessa on, että pyynnön mukaisesti rajoitettava patentti täyttää seuraavat ehdot:

1) patentti tarkoittaa keksintöä, joka on esitetty niin selvästi, että ammattimies voi sen perusteella käyttää keksintöä;

2) patentti ei käsitä sellaista, mikä ei ole ilmennyt hakemuksesta sitä tehtäessä; ja

3) patentin suoja-alaa ei ole laajennettu myönnetyn patentin tai väitekäsittelyssä hyväksytyyn patentin käsittämästä suoja-alasta tai aikaisemmin tehdyn rajoittamis päätöksen mukaisesta suoja-alasta.

53 c §

Jos patentinhaltija on pyytänyt Euroopan patenttivarastolta patentin rajoittamista Euroopan patenttisopimuksen (SopS 8/1996) 105 a artiklan mukaisesti, patenttiviranomaisen tulee lykätä 53 a §:n 1 momentin mukaisen rajoittamispyynnön käsittelyä sii-

hen saakka, kunnes Euroopan patenttivirasto on tehnyt lopullisen päätöksen asiassa.

Jos patentinhaltija on pyytänyt Euroopan patenttivirastolta patentin lakkauttamista Euroopan patenttisopimuksen 105 a artiklan mukaisesti, patenttiviranomaisen tulee lykätä 54 §:n mukaisen lakkauttamisilmoituksen käsittelyä siihen saakka, kunnes Euroopan patenttivirasto on tehnyt lopullisen päätöksen asiassa.

Jos patenti on ulosmitattu tai riita patentin siirtämisestä on vireillä, patenttiviranomaisen tulee lykätä 53 a §:n 1 momentin mukaisen pyynnön ja 54 §:n mukaisen ilmoituksen käsittelyä siihen saakka, kunnes ulosmittaus on rauennut tai riita patentin siirtämisestä on lopullisesti ratkaistu.

53 d §

Jos patenttiviranomainen katsoo, että 53 a §:n 1 momentin mukaisen pyynnön hyväksymiselle on este, patentinhaltijalle tulee antaa mahdollisuus antaa lausumansa asiassa. Jos patenttiviranomainen lausumasta huolimatta edelleen katsoo, että pyyntöä ei voida hyväksyä, se on hylättävä ja patenti pysytetään voimassa muuttamattomassa muodossa. Patentinhaltijalla on oikeus hakea muutosta patenttiviranomaisen antamaan lopulliseen päätökseen, jos päätös on hänelle kielteinen.

Jos patenttiviranomainen katsoo, ettei 53 a §:n 1 momentin mukaisen pyynnön hyväksymiselle ole estettä, patenti tulee rajoittaa pyynnön mukaisesti. Rajoittamisen hyväksymistä koskevasta päätöksestä on kuuluttava 55 §:n mukaisesti. Patenttiviranomaisen on pidettävä rajoitetun patentin kuulutuspäivästä lukien yleisön saatavana muutettu patenttijulkaisu, joka sisältää rajoitetun patentin selityksen, mahdolliset piirustukset ja rajoitetut patenttivaatimukset sekä ilmoituksen patentinhaltijasta. Patenttiviranomaisen on huolehdittava siitä, että rajoitetut patenttivaatimukset ovat tarvittaessa saatavilla suomen ja ruotsin kielellä. Hakijan on suoritettava vahvistettu käännösmaksu.

53 e §

Patenttiviranomaisen antama 53 d §:n 2 momentin mukainen rajoittamisen hyväksymistä koskeva lainvoimainen päätös ja tuo-

mioistuimen 52 §:n 2 momentin mukainen lainvoimainen päätös patentin rajoittamisesta ovat voimassa patenttihakemuksen tekemispäivästä lukien.

53 f §

Jos patentinhaltija peruuttaa 53 a §:n 1 momentin mukaisen rajoittamispyynnön, rajoittamismenettely keskeytetään lopullisesti sanotusta päivästä lukien. Rajoittamispyyntöä ei voi peruuttaa, kun rajoittamisen hyväksymistä koskeva lopullinen päätös on tehty.

54 §

Jos patentinhaltija kirjallisesti ilmoittaa patenttiviranomaiselle luopuvansa patentista, viranomaisen on lakkautettava patenti kokonaisuudessaan. Patentin katsotaan lakaneen patenttihakemuksen tekemispäivästä lukien. Patentinhaltijalla on oikeus hakea muutosta patenttiviranomaisen antamaan lopulliseen päätökseen, jos päätös on hänelle kielteinen.

55 §

Kun patenti on rauennut, lakannut tai kun sitä on rajoitettu taikka kun se lainvoimaisella tuomiolla on julistettu mitättömäksi tai siirretty, patenttiviranomaisen on kuulutettava siitä.

60 §

Vahingonkorvausta koskevan 58 §:n 3 momentin säännöksiä ei sovelleta, jos korvauskanne nostetaan vuoden kuluessa patenttia koskevan väiteajan päättymisestä tai jos väite on tehty, vuoden kuluessa siitä, kun patenti on pysytetty voimassa lainvoimaisella päätöksellä.

65 §

Helsingin kärjäoikeus on laillinen tuomioistuimien asioissa, jotka koskevat:

2) patentin mitättömyyttä, patentin rajoittamista mitättömäksi julistamista koskevan kanteen käsittelyn yhteydessä tai patentin siirtämistä;

9 b luku

Eurooppapatentti ja eurooppapatenttia koskeva hakemus

70 l §

Jollei vuosimaksua eurooppapatentista suoriteta 1 momentin ja 41 §:n mukaisesti, sovelletaan vastaavasti 51 §:n säännöksiä. Ensimmäinen vuosimaksu erääntyy kuitenkin maksettavaksi vasta patentin myöntämiskaukulta seuraavan kolmannen kuukauden viimeisenä päivänä.

70 m §

Eurooppapatenttia koskevalla hakemuksella, jolle Euroopan patenttivirus on vahvistanut tekemispäivän, on Suomessa sama oikeusvaikutus kuin samana päivänä Suomessa tehdyllä kansallisella patenttihakemuksella. Jos hakemuksella on Euroopan patenttisopimuksen mukaisesti etuoikeus tekemispäivää aikaisemmasta päivästä, on tällainen etuoikeus voimassa myös Suomessa.

Sovellettaessa 2 §:n 2 momenttia on Euroopan patenttisopimuksen 93 artiklan mukainen julkaiseminen rinnastettava 22 §:n mukaiseen hakemuksen julkaisemiseen. Edellä sanottu koskee myös Euroopan patenttisopimuksen 153 artiklan 3 kohdan mukaista julkaisemista, jos Euroopan patenttivirus rinnastaa tällaisen julkaisemisen 93 artiklan mukaiseen julkaisemiseen.

70 n §

Jos joku sen jälkeen kun 1 momentissa mainittu kuulutus on julkaistu, käyttää ammattimaisesti hyväksi keksintöä, jolle on haettu suojaa eurooppapatenttia koskevalla hakemuksella, sovelletaan patentinloukkausta koskevia säännöksiä, jos hakemus johtaa patenttiin Suomessa. Tällaisessa tapauksessa patenttisuojaa käsittää kuitenkin ainoastaan sen, mikä ilmenee sekä 1 momentin mukaan julkaistuista patenttivaatimuksista että itse patentin patenttivaatimuksista. Rangaistukseen ei tällöin voida tuomita, ja korvaus sellaisesta hyväksikäytöstä voidaan

määrätä ainoastaan 58 §:n 2 momentin mukaisesti.

70 s §

Jos eurooppapatenttia koskeva hakemus on katsottava peruutetuksi sen johdosta, ettei hakemuksen käännöstä sen käsittelykielillä ole annettu Euroopan patenttivirusalle säädetyssä määräajassa, se on hakijan pyynnöstä muunnettava kansalliseksi patenttihakemuksiksi noudattaen, mitä Euroopan patenttisopimuksen 135 artiklassa määrätään. Hakijan on lisäksi suoritettava säädetty hakemusmaksu ja annettava patenttihakemuksesta 8 §:n 5 momentin mukainen käännös määräajassa.

70 t §

Euroopan patenttisopimuksen 105 a artiklan mukaisesti tehty eurooppapatentin rajoittamista tai lakkauttamista koskeva pyyntö tehdään Euroopan patenttivirusalle.

Kun Euroopan patenttivirus on kuuluttanut patentin rajoittamisesta, patentinhaltijan tulee antaa valtioneuvoston asetuksella säädettävässä määräajassa patenttivirusalle käännös patentin rajoittamisen perusteena olevista asiakirjoista sillä kielellä, jolla alkuperäinen patentti on saatettu voimaan Suomessa, ja suorittaa vahvistettu käännöksen julkaisumaksu siten kuin valtioneuvoston asetuksella tarkemmin säädetään. Patenttivirusomaisen tulee kuuluttaa tästä viipymättä suomen ja ruotsin kielellä ja pitää yleisön saatavana käännöksen jäljennöksiä. Patenttivirusomaisen on huolehdittava siitä, että eurooppapatentin rajoitetut patenttivaatimukset ovat tarvittaessa saatavilla suomen ja ruotsin kielellä.

Jos patentinhaltija ei noudata 2 momentin säännöksiä, patentin katsotaan olevan vailla oikeusvaikutusta Suomessa patenttihakemuksen tekemispäivästä lukien. Patenttivirusomaisen tulee kuuluttaa patentin kumoamisesta.

Kun Euroopan patenttivirus on kuuluttanut patentin lakkauttamisesta, patenttivirusomaisen tulee kuuluttaa lakkauttamisesta patenttielehdessä.

Euroopan patenttiviraston rajoittamalla tai lakkauttamalla patentilla on tässä maassa sama oikeusvaikutus kuin kansallisesti rajoitetulla tai lakkautetulla patentilla, jollei tässä luvussa muuta säädetä.

70 u §

Jos joku on hyvässä uskossa alkanut käyttää keksintöä ammattimaisesti hyväksi tässä maassa tai ryhtynyt olennaisiin toimenpiteisiin tätä varten Euroopan patenttiviraston valituslautakunnan päätöksen jälkeen, mutta ennen Euroopan patenttiviraston laajennetun valituslautakunnan tarkastuspyyntöä koskevan päätöksen julkaisemista, hän saa patentin estämättä jatkaa hyväksikäyttöä pysyttämällä entisellään sen yleisen luonteen.

Edellä 1 momentissa tarkoitettu oikeus voi siirtyä toiselle ainoastaan sen liikkeen mukana, jossa se on syntynyt tai jossa hyväksikäyttö on tarkoitettu tapahtuvaksi.

10 luku

Erityisiä määräyksiä

71 a §

Jos patentinhakija tai patentinhaltija on muussa kuin 2 momentissa tarkoitatussa asiassa kärsinyt oikeudenmenetyksen sen takia, että hän ei ole suorittanut toimenpidettä patenttivilanomaisessa tässä laissa tai sen nojalla vahvistetussa määräajassa, mutta hän on toiminut niin huolellisesti kuin olosuhteet vaativat määräaikaan noudattaakseen, ja jos hän suorittaa toimenpiteen kahden kuukauden kuluessa esteen päättymisestä, kuitenkin viimeistään vuoden kuluttua määräajan päättymisestä, patenttivilanomaisen tulee todeta, että toimenpide on katsottava suoritetuksi määräajassa. Jos patentinhakija tai patentinhaltija haluaa saada tällaisen ratkaisun, on hänen tehtävä siitä patenttivilanomaiselle kirjallinen esitys toimenpiteen suorittamiselle edellä säädettyssä ajassa ja suoritettava vahvistettu maksu.

Jos patentinhakija on kärsinyt oikeudenmenetyksen 6 §:n 1 momentissa säädetyn määräajan noudattamisessa, sovelletaan tämän pykälän 1 momentin säännöksiä kuitenkin niin, että esitys on tehtävä ja vahvistettu

maksu suoritettava viimeistään kahden kuukauden kuluttua 6 §:n 1 momentissa säädetystä määräajasta.

Kansainväliseen patenttihakemukseen, jota on jatkettu Suomessa, sovelletaan 1 ja 2 momenttia myös, kun on kysymys määräajasta, jota olisi ollut noudatettava vastaanottavassa viranomaisessa, kansainvälisessä uutuustutkimusviranomaisessa, kansainvälisiä patentoitavuuden esitutkimuksia suorittavassa viranomaisessa tai Maailman henkisen omaisuuden järjestön kansainvälisessä toimistossa. Laiminlyöty toimenpide on tällöin suoritettava patenttivilanomaisessa.

Esitystä, joka on tehty 1, 2 tai 3 momentin mukaisesti, ei kuitenkaan saa hylätä tai jättää tutkittavaksi ottamatta ennen kuin patentinhakijalle tai patentinhaltijalle on annettu tilaisuus antaa lausumansa asiassa patenttivilanomaisen antamassa määräajassa.

72 §

Patenttivilanomaisen tämän lain nojalla antamaan muuhun kuin 26 §:ssä tarkoitettuun lopulliseen päätökseen sekä 42 §:ssä, 53 a §:n 2 momentissa, 53 d §:n 1 momentissa, 54 §:n 1 momentissa sekä 71 a tai 71 b §:ssä tarkoitettuun päätökseen haetaan muutosta valittamalla Patentti- ja rekisterihallituksen valituslautakuntaan. Valitusmenettelystä ja asian käsittelystä valituslautakunnassa säädetään erikseen.

74 §

Tarkemmat säännökset patenttihakemuksesta, kuulutuksesta patenttiasioissa, hakemusasiakirjojen painattamisesta, väitemenettelystä, rajoittamismenettelystä patenttivilanomaisessa, lakkauttamismenettelystä, patenttihakemusten ja sen pitämistä sekä patenttivilanomaisesta annetaan valtioneuvoston asetuksella.

Valtioneuvoston asetuksella voidaan sääntää, että patenttivilanomaisen voi toisen valtion viranomaisen pyynnöstä antaa tälle tietoja täällä tehtyjen patenttihakemusten käsittelystä sekä että toisen valtion viranomaisen tai kansainvälinen laitos voi patenttivilanomaisen esityksestä suorittaa patenttihakemusten tutkimisen.

Valtioneuvoston asetuksella voidaan myös sääntää, että se, joka hakee patenttia keksin-

töön, johon hän on hakenut patenttia toisessa valtiossa tai kansainvälisessä järjestössä, on velvollinen tekemään selkoa siitä, mitä sen valtion viranomainen tai kansainvälinen järjestö on hänelle ilmoittanut keksinnön patentoitavuuden tutkimisesta. Tällaista selvitystä ei kuitenkaan voida vaatia sellaisesta 3 luvun mukaisesta patenttihakemuksesta, joka on ollut kansainvälisen patentoitavuuden esitutkimuksen kohteena ja jota koskeva patentoitavuustutkimusselonteko on annettu patenttiviranomaiselle.

1. Tämän lain voimaantulosta säädetään valtioneuvoston asetuksella.

2. Ennen tämän lain voimaantuloa voidaan valtioneuvoston asetuksella antaa säännöksiä, jotka ovat tarpeen lain voimaansaattamiseksi.

3. Tämän lain voimaan tullessa vireillä oleviin patenttihakemuksiin ja hakemusten perusteella myönnettyihin patenteihin sekä patenteihin, jotka on myönnetty ennen tämän lain voimaantuloa, sovelletaan tämän lain säännöksiä, jollei 4—9 momentista muuta johdu.

4. Tämän lain 2 §:n 5 momenttia ei sovelleta patenteihin, jotka on myönnetty ennen tämän lain voimaantuloa, eikä tämän

lain voimaantulopäivänä vireillä oleviin patenttihakemuksiin, jos patentinhakijalle on annettu 19 §:n 1 momentissa tarkoitettu ilmoitus ennen tämän lain voimaantuloa.

5. Tämän lain 8 b ja 8 c §:ää sovelletaan patenttihakemukseen, joka on tehty tai katsottava tehdyksi tämän lain voimaantulopäivänä tai sen jälkeen.

6. Tämän lain 41 §:n 2 momenttia ja 70 l §:n 2 momenttia sovelletaan vuosimaksuun, joka erääntyy tämän lain voimaan tullessa tai sen jälkeen.

7. Mitä edellä 60 §:n 2 momentissa säädetään, koskee ainoastaan tämän lain voimaantulon jälkeen tehtyä lainvoimaista päätöstä.

8. Jos kuuden kuukauden määräaika oikeudenmenetyksen palauttamiselle on päätynyt ennen tämän lain voimaantuloa, on tämän lain voimaan tullessa voimassa ollutta 71 a §:n 2 momenttia edelleenkin sovellettava.

9. Tämän lain 71 a §:n 2 momenttia sovelletaan patenttihakemukseen, joka on vireillä tämän lain voimaan tullessa, jollei määräaika oikeudenmenetyksen palauttamiselle ole vielä päätynyt.

Helsingissä 18 päivänä marraskuuta 2005

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Kauppa- ja teollisuusministeri *Mauri Pekkarinen*

N:o 897

Valtioneuvoston asetus**Ahvenanmaan maakunnassa oleville kunnille maataloustuen jako- ja valvontatehtävien hoitamisesta vuodelta 2004 suoritettavista korvauksista**

Annettu Helsingissä 17 päivänä marraskuuta 2005

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty maa- ja metsätalousministeriön esittelystä, säädetään maaseutuelinkeinojen tukitehtäviä hoidettaessa noudatettavasta menettelystä 18 päivänä joulukuuta 1992 annetun lain (1336/1992) 11 §:n nojalla:

1 §		Hammarlandin kunta	1 972
Ahvenanmaan maakunnassa sijaitseville kunnille suoritetaan korvausta maaseutuelinkeinojen tukitehtäviä hoidettaessa noudatettavasta menettelystä 18 päivänä joulukuuta 1992 annetussa laissa (1336/1992) tarkoitettujen jatkuvasti toistuvien tehtävien hoitamisesta vuonna 2004 aiheutuneista menoista seuraavasti:		Jomalan kunta	1 302
	euroa	Kumlingen kunta	198
Brändön kunta	91	Kökarin kunta	274
Eckerön kunta	243	Lemlandin kunta	745
Finströmin kunta	2 496	Lumparlandin kunta	359
Föglön kunta	480	Maarianhaminan kaupunki	15
Getan kunta	928	Saltvikin kunta	1 690
		Sottungan kunta	176
		Sundin kunta	749
		Vårdön kunta	274
		2 §	
		Tämä asetus tulee voimaan 23 päivänä marraskuuta 2005.	

Helsingissä 17 päivänä marraskuuta 2005

Ministeri *Seppo Kääriäinen*Hallitussihteeri *Kyösti Helin*

N:o 898

Valtioneuvoston asetus**vuodelta 2005 maksettavasta Etelä-Suomen kansallisesta tuesta annetun valtioneuvoston asetuksen 5 §:n muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 17 päivänä marraskuuta 2005

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty maa- ja metsätalousministeriön esittelystä,

muutetaan vuodelta 2005 maksettavasta Etelä-Suomen kansallisesta tuesta 20 päivänä tammikuuta 2005 annetun valtioneuvoston asetuksen (12/2005) 5 §:n 3 momentti seuraavasti:

5 §	Siat
<i>Eläinyksikköä kohti maksettavat tuet</i>	

Tukea myönnetään enintään seuraavasti:	
Tukialueet A ja B euroa/eläinyksikkö	
Emolehmät ja	
emolehmähiehot..... 86	Emakot ja karjut 215
Sonnit..... 219	Lhasiat ja nuoret siitossiat..... 215
Uuhet..... 87	Kanat, mukaan lukien emokanat..... 207
Kutut..... 87	Lhasiipikarja
Hevoset..... 214	Broilerit ja lhasiipikarjaemot..... 196
	Muu lhasiipikarja..... 196

	Tämä asetus tulee voimaan 23 päivänä
	marraskuuta 2005.
	Ennen asetuksen voimaantuloa voidaan
	ryhtyä asetuksen täytäntöönpanon edellyttä-
	miin toimenpiteisiin.

Helsingissä 17 päivänä marraskuuta 2005

Ministeri *Seppo Kääriäinen*Ylitarkastaja *Esa Hiiva*

N:o 899

Valtioneuvoston asetus**vuodelta 2005 maksettavasta pohjoisesta tuesta annetun valtioneuvoston asetuksen 13 §:n muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 17 päivänä marraskuuta 2005

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty maa- ja metsätalousministeriön esittelystä,

muutetaan vuodelta 2005 maksettavasta pohjoisesta tuesta 20 päivänä tammikuuta 2005 annetun valtioneuvoston asetuksen (11/2005) 13 §:n 3 momentti seuraavasti:

13 §

Eläinyksikköä kohti maksettavat tuet

Tukea myönnetään eläinyksikköä kohti enintään seuraavan taulukon mukaisesti:

	Tukialueet/tuki euroina						
	C1	C2	C2p *)	C3 P1,P2	C3 P3,P4	C4 P4	C4 P5
Emolehmät ja emolehmähiehot	299	299	375	450	450	635	635
Sonnit	415	423	499	575	575	760	760
Uuhet	344	352	428	756	857	1 042	1 042
Kutut	271	279	296	397	430	487	572
Hevoset	397	397	420	397	397	420	420
Siat							
Emakot ja karjut	296	268	308	308	308	308	308
Lhasiat ja nuoret siitossiat	296	268	308	308	308	308	308
Kanat, mukaan lukien emokanat	259	238	288	355	355	355	355
Lhasiipikarja							
Broilerit ja lihasiipikarjaemot	243	225	277	277	277	277	277
Muu lihasiipikarja	243	225	277	277	277	277	277

*) C2p = C2 pohjoinen ja saaristo

Tukialueet/tukiyksikkökerroin

	C1	C2	C2p *)	C3 P1,P2	C3 P3,P4	C4 P4	C4 P5
Emolehmät ja emolehmähiehot	1,00	1,00	1,00	1,00	1,00	1,00	1,00
Sonnit	1,00	1,00	1,00	1,00	1,00	1,00	1,00
Uuhet	1,00	1,00	1,00	1,00	1,00	1,00	1,00
Kutut	1,00	1,00	1,00	1,00	1,00	1,00	1,00
Hevoset	0,73	0,73	0,63	0,73	0,73	0,66	0,66
Siat							
Emakot ja karjut	0,77	0,85	1,00	1,00	1,00	1,00	1,00
Lihasiat ja nuoret siitossiat	0,77	0,85	1,00	1,00	1,00	1,00	1,00
Kanat, mukaan lukien emokanat	0,77	0,85	1,00	1,00	1,00	1,00	1,00
Lihasiipikarja							
Broilerit ja lihasiipikarjaemot	0,77	0,85	1,00	1,00	1,00	1,00	1,00
Muu lihasiipikarja	0,77	0,85	1,00	1,00	1,00	1,00	1,00

*) C2p = C2 pohjoinen ja saaristo

Tämä asetus tulee voimaan 23 päivänä marraskuuta 2005.
Ennen asetuksen voimaantuloa voidaan ryhtyä asetuksen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Helsingissä 17 päivänä marraskuuta 2005

Ministeri *Seppo Kääriäinen*

Ylitarkastaja Esa Hiiva

N:o 900

Valtioneuvoston asetus**vuodelta 2005 maksettavasta luonnonhaittakorvauksen kansallisesta lisäosasta annetun valtioneuvoston asetuksen 3 §:n muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 17 päivänä marraskuuta 2005

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty maa- ja metsätalousministeriön esittelystä, *muutetaan* vuodelta 2005 maksettavasta luonnonhaittakorvauksen kansallisesta lisäosasta 7 päivänä huhtikuuta 2005 annetun valtioneuvoston asetuksen (206/2005) 3 §:n 2 momentti seuraavasti:

3 §

LFA-lisäosan myöntämisen perusteet

LFA-lisäosa voidaan myöntää enintään tukikertoimella kerrotulle osuudelle muutoin myönnettäväksi tulevasta LFA-lisäosan määrästä. Tukikerroin on 0,937.

Tämä asetus tulee voimaan 23 päivänä marraskuuta 2005.

Ennen asetuksen voimaantuloa voidaan ryhtyä asetuksen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Helsingissä 17 päivänä marraskuuta 2005

Ministeri *Seppo Kääriäinen*Ylitarkastaja *Esa Hiiva*

SDK/SÄHKÖINEN PAINOS

N:o 901

Sisäasiainministeriön asetus

paloilmoittimien hankinnasta, asennuksesta, käyttöönotosta, huollosta ja tarkastuksesta annetun sisäasiainministeriön määräyksen voimassaolon jatkamisesta

Annettu Helsingissä 3 päivänä marraskuuta 2005

Sisäasiainministeriön päätöksen mukaisesti säädetään 13 päivänä kesäkuuta 2003 annetun pelastuslain (468/2003) 22 §:n 2 momentin 1 kohdan ja pelastustoimen laitteiden teknisistä vaatimuksista ja tuotteiden paloturvallisuudesta 30 päivänä huhtikuuta 1999 annetun lain (562/1999) 5 ja 6 §:n nojalla:

1 §

Tällä asetuksella jatketaan sisäasiainministeriön paloilmoittimien hankinnasta, asennuksesta, käyttöönotosta, huollosta ja tarkastuksesta 21 päivänä heinäkuuta 1999 antaman määräyksen (Dnro SM-1999-440/Tu-33, sisäasiainministeriön pelastusosaston julkaisu-

sarja no A:60) voimassaoloa 31 päivään joulukuuta 2006.

2 §

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2006.

Helsingissä 3 päivänä marraskuuta 2005

Sisäasiainministeri *Kari Rajamäki*

Tekninen johtaja Hannu Olamo

JULKAISUJA: OIKEUSMINISTERIÖ

N:o 894—901, 2 arkkia